

Biskop Atle Sommerfeldt:

Visitasedrag Hobøl og Tomter sokn

8. juni 2014

Lokalsamfunnets forankring

Sognet hørte i sin tid til de mest avsidesliggende i denne del av landet, hvorfor en prest fra hine gamle tid har anført i kallsboken følgende rim, der var betegnende for prestegjeldet: Lykkelig det kall hvor det ikke er adel, ikke presteenke, ikke landevei», skriver Ludvig Bærøe i den velkjente boken her i Hobøl: «Bruderovet – sannferdige fortellinger fra forrige århundre» – skrevet i 1891. Dessverre er det språklige kunnskapsnivået gått noe tilbake i prestestanden siden dette ble skrevet, slik at det latinske rimet ikke like naturlig hører hjemme i mitt visitasedrag. Betegnende er det at Hobøls legendariske prost, Lars Rasch, prest her fra 1707 til 1750, behersket gresk og latin skriftlig og muntlig, og også tysk, italiensk, fransk og engelsk. Selv om Hobøl ble beskrevet som avsides, forhindret dette altså ikke prosten i å være vel orientert om europeiske forhold. Og Rasch var ikke alene om dette. Prestefruen Anna Preus anla i andre halvdel av 1700-tallet et hageanlegg til prestegården etter fransk forbilde, flott gjenoppbygget og vedlikeholdt av en gruppe frivillige de senere årene. Denne relasjonen til verden utenfor lokalsamfunnet gikk i kirken helt tilbake til kristendommens innføring og den derav følgende integrering i den katolske kirke. Den gamle handelen og vikingtoktene fikk dermed en samfunnsbyggende videreføring og en forankring i lokalsamfunnene.

Det eldste brevet som er bevart med norsk språk ble skrevet i ca 1210 til befolkningen i Morsadalr eller Mossedalen, etter navnet på elva Mors. Brevet er en skarp irettesettelse av befolkningen fordi de tok seg til rette på utmark som tilhørte klosteret på Hovedøya. Kirken var da nettopp blitt reist – etter tradisjonen i 1195 – og forbindelsen mellom lokalsamfunnet og biskopen i Oslo og paven i Roma var fast etablert. Den første sognepresten som ble registrert, og som vi leser på tavlen her i kirken, begynte sin gjerning i 1290. Det betydde bispevisitaser som uttrykk for at lokalkirken var en del av den nasjonale og globale kirke. I desember 1457 varsler biskop Gunnar i Oslo at hans visitas vil vare tre dager. Presten og lokalsamfunnet hadde da en drøy måned på seg til å ordne en «sømmelig mottagelse... og gjøre i stand bruer og veier som loven påbyr». Den siste visitas av en katolsk biskop var i

1535, og i hans brev til erkebiskop Olav i Nidaros skrevet i Hobøl under visitasen, er han meget bekymret for den utenrikspolitiske situasjonen.

Reformasjonen i 1536 brøt som kjent forbindelsen til Roma, men ikke til bispedømmet og de regelmessige visitasene. Biskop Jens Nilssøn som etterfulgte sin svigerfar som biskop i Oslo i 1580, var en fornyer av visitasene og var i Hobøl flere ganger. Lokalsamfunnet skiftet navn også navn og fikk navn etter kirkestedet – Hobøl. Kirken ble broen mellom lokalsamfunnet og statsmakten med ansvar for fattigpleien og i 1738 for etableringen av skolevesenet i Norge, også her i Hobøl der prost Rasch hadde begynt skole allerede 6 år tidligere. Og det var Hobøl kirke som var det naturlige sted for folk å samles da de skulle velge valgmenn i 1814, og prosessen med det norske folkestyret ble innledet.

Også i Tomter har kirken vært en sentral bygning helt fra middelalderen. Som dere vet er krusifikset over koråpningen fra 1200-tallet og må ha hengt i den gamle trekirken som ble erstattet av en tømmerkirke rundt 1600.

I snart 900 år har altså kirken og lokalsamfunnet vært sammenvevd. Det gjør begge de to kirkene til Hobøls fremste kontinuitetsbærere. I disse rommene har folk av alle slag og sosiale lag vært samlet ved livets store begivenheter, barna har blitt døpt i den samme fonten i et gjenkjennelig rom. Det var en flott erfaring for meg å være sammen med 4.-klassingene i dette rommet som de besøkte som en del av sin rundtur i Hobøl. De skulle bli kjent med bygdas kontinuitetsbærende steder og virksomheter. I et lokalsamfunn som gjennomgår så store endringer som Hobøl gjør i vår generasjon, er det svært viktig at barna – og innflytterne – gis mulighet til forankring og identitetsbyggende tilhørighet til samfunnets kulturelle grunnmur gjennom tusen år.

Lokalsamfunn i forandring

Skaperverkets integritet

Hobølsamfunnet forvalter et unikt naturmiljø langs elva, der den buker seg gjennom Mossedalen. Den har gitt liv og næring til mennesker siden bronsealderen. På et tidspunkt var strekningen fra Mjær til Brekke med sine fosser og stryk et av landets tettete industriområder. Elveløpet er habitat for flere rødlistede arter, blant annet elvemusling som kan bli opp til 300 år gammel – så en kan tenke seg at den samme muslingen var her på prost Raschs tid. Klubbelveøyenstikkeren er på rødlisten som kritisk truet. Kommunens visjon –

«Hobøl skal være Norges beste land- og forstadskommune for alle kommunens beboere og aktører, det være seg ordfører, øyestikker eller gründer», løfter frem det ansvaret lokalsamfunnet har for det biologiske mangfoldet slik at også fremtidige generasjoner kan ha dette som en del av sitt livsmiljø. I en kommune med Hobøls beliggenhet med forventet stor utbygging, ny næringsvirksomhet og store transportårer, er det helt vesentlig at et slikt helhetlig perspektiv på skaperverket inkluderes i framtidsplanleggingen. I undervisningsprestens refleksjon over den bibelske skapelsesberetning på morgenbønnen på Skaperverkets dag torsdag i visitasuken, ble en slik integrert forståelse av menneske og natur understreket.

Det er imidlertid helt sentralt at de menneskene i Hobøl som verken er ordfører eller gründer, får et fokus i den videre planleggingen. I morgenmessen tirsdag og refleksjonene på Skjelfoss psykiatriske – for øvrig en av Hobøls største arbeidsplasser utenom kommunen - løftet soknepresten frem sennepsfrøet – det minste av alle frø - som bilde på det kristne menneskesynets bevissthet om alle menneskers potensielle ressurser. Ingen er bare det vi ser. Det gir et nødvendig korrektiv til samfunnsplanleggingen slik at den ikke blir ensidig fokusert om økonomi og infrastruktur – så viktig dette enn er.

Drabantbygd?

I den store trengselstiden midt på 1700-tallet døde nesten hver fjerde hobøling, i 1742 døde 147 og bare 23 ble født. Noe lignende hadde ikke vært sett siden Svartedauen herjet rundt kirken 400 år tidligere. Da folk samlet seg i kirken til valget i 1814, var befolkningen i underkant av 2000 og det tok 150 år før det passerte 3000 innbyggere. Men så skjedde ting raskt. Etter bare 20 år (ca 1985) var det 4000 innbyggere og 5000 innbyggere ble passert i 2012. Om mindre enn ti år regner en med å passere 6000 innbyggere . Hobøl er den raskets voksende kommunen i Østfold og vokser relativt sett tre ganger raskere enn Skedsmo. Økningen skyldes som vi vet ikke økt fruktbarhet, men økt innflytting. En så rask befolkningsøkning vil føre til enda større endringer i Hobølsamfunnet i årene som kommer enn det vi har sett til nå.

I Gjerdrum – som ikke har på langt nær den samme veksten - har de begynt å kalle seg selv drabant-bygd. Dette begrepet kan også uttrykke noe av Hobøls situasjon. Dette er lokalsamfunn som bl.a. er preget av at befolkningen arbeider andre steder (i dag 79% her i Hobøl) og i liten grad er preget av fellesskap i arbeidsrelasjonene slik bygda en gang var.

Befolkningens tilknytning til primærnæringene og industrien knyttet til disse, er sterkt svekket, selv om landskapet kan gi inntrykk av noe annet. Men det har også vært fint å se hvordan Skjelfoss bruk, nevnt allerede av biskop Nilssøn i hans visitasberetning i 1594 på vei hjem fra visitas i Bohuslen - gjennomgår en dynamisk fornyelse som ruster denne virksomheten for en ny tid.

Hobøls planer er å møte utfordringen ved å legge til rette for en betydelig økning i antall industriarbeidsplasser i kommunen, og konsentrere boligutbyggingen primært på Knapstad og Tomter, men også noe på Ringvold. Det blir spennende å se om de nye arbeidsplassene vil bidra til at flere av innbyggerne også arbeider i kommunen. Like spennende blir det hvor raskt prosessen med nye kommunegrenser kommer i gang og hva som blir resultatet. Jeg deler langt på vei ordførerens holdning at det viktigste premisset for kommunereformen er hvilke oppgaver som skal løses og hvilket nivå som er best egnet til å gjøre dette. Den store utfordringen blir å samtidig sikre befolkningens deltagelse i samfunnsstyringen og å etablere enheter som kan løse oppgavene på en faglig, menneskelig og økonomisk ansvarlig måte.

Menneskelige utfordringer når samfunnet endres raskt.

Det vi vet fra (lokal)samfunn som gjennomgår store endringer, er at folks tilhørighet, tradisjonelle verdier og trygghet svekkes – tre grunnleggende faktorer i folkehelsen i følge den sentrale sosialmedisineren Per Fugelli. Det er derfor ikke overraskende at folkehelsebarometeret for Hobøl viser at kommunen har betydelige utfordringer innenfor både fysisk og psykisk helse. Barometerets resultater bekreftes av observasjoner gjort av helse- og omsorgspersonalet i barnehager, i skole, hjemmetjeneste og bo- og rehabiliteringssenteret. Det er også en betydelig utfordring at videregående utdanning må skje utenfor lokalmiljøet slik at det ikke utvikles naturlige møteplasser for ungdom. Sosiale medier og hjemmebaserte og individuelle aktiviteter blir mer vanlig. Det siste har for øvrig medført en betydelig nedgang i hærverk på offentlig sted! Nærheten til de sentrale rusmiljøene i Follo, Askim og Oslo forsterker de utfordringene den nødvendige mobiliteten skaper.

I samtalen med kommunens ledelse ble også en annen stor utfordring løftet frem. Det avdekkes langt mer overgrep, misbruk og vold blant eldre og mot eldre enn tidligere. Hvorvidt dette er økende, eller at det nå registreres mer, er litt uklart, men ikke det viktigste.

Det viktigste er at det som kanskje tidligere var mørketall og kjent på folkemunne, nå løftes frem i lyset og utløser behov for beskyttelse.

Mobiliseringen for en bedre folkehelse har mange sider og handler i bunn og grunn om arbeidet for å skape et godt samfunn der mennesker kan få mulighet til å delta i fellesskapet med sin kapasitet og slik de er, med ulike ressurser og livssituasjoner. Hobølsamfunnet har betydelige ressurser til å møte dette og stolte tradisjoner å bringe med seg inn i det nye Hobøl. En starter så langt fra på bar bakke. Vår generasjon er ikke den første!

Det forhindrer imidlertid ikke at nye grep bør tas. Samtalen med kommunens og politiets ledelse viste at utviklingen av arbeidet innenfor «Samordning av lokale kriminalitets- og rusforebyggende tiltak» (SLT) er høyt oppe i bevisstheten hos kommunens ledelse. Forebyggende arbeid er helt avhengig av å mobilisere sosiale nettverk og borgere utover ansatte i kommunen. I videreutviklingen av SLT er det helt nødvendig å videreutvikle relasjonen til de mange frivillige organisasjonene og lagene folk er medlemmer i, og som ikke minst kommer til uttrykk i de mange frivillige knyttet til Frivillighetsentralen. De mange engasjerte innbyggerne er en stor styrke og det er helt nødvendig å gi dem rom og prioritet i løsningen av Hobølsamfunnets utfordringer i dag og i årene fremover. Det vil også være naturlig – og nødvendig – å inkludere kirken sterkere i SLTs drøftinger både i kraft av Den norske kirkes tradisjonelle rolle knyttet til bygdas identitet, hennes oppslutning i befolkningen og kompetanse på ulike felt. Det samme gjelder for videreutviklingen av kommunens krise og beredskapsteam.

I dette perspektivet er også samarbeidet skole-kirke relevant. En side av dette samarbeidet er at skolen benytter seg av den kompetanse og infrastruktur kirken besitter både innenfor (K)RLE, andre fag og i eksponeringen til høytidstradisjonenes innerside i form av skolegudstjenester. Men det er også naturlig å utvikle samarbeidet – som må defineres på skolens premisser og ha grunnlag i kirkens kompetanse – innenfor sorgarbeid og krisehåndtering og i samtaler om aktuelle utfordringer i barne- og ungdomskullene. En helhetlig plan for samarbeidet mellom skole og kirke er derfor å anbefale.

Det nye Norge er på en helt annen måte integrert i det globale samfunn enn tidligere. Kommunikasjonsrevolusjonen gjør det mulig for mennesker på flukt å søke beskyttelse også i Norge. Den flotte middagen på Tingvoll med syrisk mat som vi ble servert i regi av

asylmottaket og Råde Kors, viste med all tydelighet hvor berikende for fellesskapet menneskene som kommer hit er. Det er en skamplott for norske kommuner at halvparten av dem som bor på mottaket her i Hobøl, har fått akseptert sitt beskyttelsesbehov, men ikke har fått noen kommune som vil bosette dem. Også Hobølsamfunnet har mulighet til å bosette flere enn dere gjør, men det viktigste for dere er at dere fortsetter å være et godt vertskap for mottaket og menneskene der. Jeg forutsetter også at menighetsråd og prester legger bedre til rette for at alle på mottaket får mulighet til religiøst liv, og at de som tilhører en kristen kirke får tilrettelagt mulighet til å bli en del av det gudstjenestefeirende fellesskapet her i Hobøl.

Den norske kirke i Hobøl

Gudstjenestedeltagelsen øker

Den norske kirkes medlemmer i Hobøl har vært stabilt siden forrige visitas i 2005, men det betyr at andelen av befolkningen har sunket med 10 % til 76% i 2013. Fortsatt er 82.5 % medlemmer av kristne trossamfunn, men det er foreløpig ingen utenom Den norske kirke som har fast, organisert virksomhet eller menighetsdannelse i kommunen.

Fortsatt er det nesten 70 % av årskullet som velger kirkelig konfirmasjon og antall gudstjenestedeltagere og nattverdgjester var i 2013 det høyeste på 5 år. Dette er meget oppmuntrende for det videre arbeidet med å gjøre Hobøl og Tomter kirker til bygdas sentrale sted for folks møter med det og Den hellige. Gudstjenestereformen er nok utfordrende her også, men gir store muligheter til økt involvering og som vi fikk fint demonstrert i dagens visitasgudstjeneste.

Dåpstallene synker

Det er en stor utfordring for oss i Den norske kirke at antallet barn som bringes til dåp av foreldre som er medlemmer kirken, har sunket betydelig de siste få årene. Dette er en tendens felles for bispedømmet og store deler av Den norske kirke. Vi har startet et arbeid for å identifisere årsakene til dette. I samtalene med menighetsråd og ansatte uttrykte jeg hvor viktig det er å ha fokus på dette. Det er naturlig at prostiet prioriterer dette høyt og at menighetsråd og prester utveksler ideer og ressurser med det mål at dåpen fortsetter å være en sentral livsforankring for mennesker.

Samhandling menighetsråd – frivillige kristne organisasjoner.

Mye godt kristent arbeid finner sted på menighetscenteret i Tomter, bedehuset i Nummestad og på Arena Knapstad. I et meget godt samarbeid mellom menighetsråd og kirkelige organisasjoner – Normisjon, Krik, Acta, Det norske Misjonsselskap, Søndagsskolen og Norsk Luthersk Misjonssamband, gis mange mennesker i alle aldersgrupper mulighet til å forsterke en kristen livstolkning og gi og få god livshjelp. Entusiasmen hos barn og ledere i Hobøl Barnegospel og Soulchildren gjorde gudstjenesten i dag til en flott opplevelse – med dans i middelalderkirken!

Siden forrige visitas har det vært gjennomført et imponerende rehabiliteringsarbeid ved de to kirkene og ved Tomter kapell slik at de i dag fremstår som meget velholdte og innbydende. En flott detalj er det nye koppertaket og bladgullet på spirene på Tomter kirke. Kirkestallen er meget tjenlig og beisingen på dugnad gjør også dette bygget meget innbydende. Sammen med det OVF-rehabiliterede kontorbygget i den gamle forpakterboligen, det sakrale museet og den flotte franske hagen med lysthuset, utgjør kirketunet ved Hobøl kirke et svært flott anlegg som er verdig bygdas viktigste, levende identitetssted. Gravplassene fremstår som meget velholdte og det er gledelig at gravkapellet oppleves som et godt, livssynsnytralt seremonirom. Det er en nødvendighet i det nye Hobøl og Norge.

Rehabiliteringen av bygningene sammen med tilretteleggingen for gravplasser for mange år fremover, viser at kirkevergen gjennom mange år har utviklet et meget godt samarbeid mellom kommune og Fellesrådet som har gitt svært gode resultater selv i en meget krevende økonomisk situasjon for kommunen.

Det er også meget gledelig at et nytt orgel er på plass i Hobøl kirke. Det åpner muligheter for det kirkemusikalske arbeidet og gir konserter, kirkelige handlinger og gudstjenester en fordypet opplevelse – utmerket fremført av den dyktige kantoren. Sommerkonsertene og miljøet rundt disse er ytterligere eksempler på dette. Det viser de gode samarbeidsrelasjonene til kulturskolen og det øvrige kulturlivet.

En involverende folkekirke

De endrede relasjonene mellom kirke og stat har ikke endret relasjonen mellom kirken og kommunen. Den norske kirke er nå forankret i Grunnlovens § 16 som Norges evangelisk-

luthersk folkekirke innenfor en overordnet religionsfrihet og med tilsvarende økonomisk støtte til andre tros- og livssynsamfunn.

Nødvendigheten av en helhetlig kirkelig strategi

Den norske kirke i Borg bispedømme er inne en bred og omfattende prosess for å meisle ut en strategi for perioden 2015-2020. Denne prosessen vil gi Den norske kirke i Hobøl et godt rammeverk til selv å utvikle en helhetlig strategi med tiltak som gjør det mulig å utfolde kirkens mange menneskelige og materielle ressurser i et samspill med lokalsamfunnets utvikling. Slik kan kirken fortsette å erfares som en kilde til livskraft, eksistensiell livshjelp og med relevant nærvær i menneskenes liv og virke. For å make dette må lokalkirken også utvikle samarbeid i større enheter mellom Fellesrådsområder, i prostiene og i bispedømmet. Sammen blir vi sterkere!

Kirkens tilstedeværelse i folks hverdag

I samtalen med menighetsrådet ble det tydelig at det er en utfordring å finne måter der Den norske kirke tydelig er tilstede der folk bor og møtes. Ved forrige visitas var Tomter menighetssenter nettopp åpnet og fungerende biskop tegnet bilde av huset som en «sjømannskirke» for befolkningen på Tomter. Menighetssenteret på Tomter bør bli signalbygget i dette tettstedet for Den norske kirke som en åpen og involverende folkekirke som er tilstede der folk er og lever sitt hverdagsliv. De eksisterende tiltakene for barn og unge er gode eksempler, og inspirasjonskveldene med livsnære tema diakoniutvalget har begynt viser et potensiale. Åpne familiemiddager en av ukedagene kan være utvidelse der pensjonister kan legge til rette for å gi barnefamilier i tidsklemme fellesskap og avlastning, feiring av Ung messe med rikelig tid til «party med mening» for ungdom mellom 16 og 25 er en annen mulighet.

I samtalene med menighetsrådet ble det drøftet muligheten for å vigsle Tomter Menighetssenter til gudstjenestelig bruk slik at forordnede gudstjenester også kan feires der. Dette er fra min side også en mulighet for Arena Knapstad dersom eierorganisasjonen er innstilt på det. Arena Knapstad er et viktig sted for menneskene på Knapstad og er en sentral ressurs for den kristne kirke i Hobøl.

Dette vil kunne åpne mulighet gudstjenester for unge familier og ungdom på tidspunkt tilpasset deres døgnrytme og med en liturgisk form annerledes enn møter, men som bygger bro til gudstjenestene i de to usedvanlig rikholdige kirkebyggene fordi gudstjenestene der er

del av den samme spiritualitet. Slik vil unge mennesker på flyttefot gjenkjenne steder for åndelig ernæring. Den norske kirkes kirkebygg finnes som kjent i alle lokalsamfunn i Norge.

I forbindelse med kommunens arealplaner vil det også være naturlig å avsette areal til en fremtidig arbeidskirke, gjerne i samarbeid med Spydeberg, i Knapstad-Spydeberg området der det må forventes en massiv befolkningsvekst.

Ny spiritualitet.

Pilgrimsvandring og ulike former for retreat er nye uttrykk for en ny spiritualitet i Den norske kirke. Hobøl ikke er en del av pilegrimsleden til Nidaros, men det kan ligge godt til rette for en pilegrimsrute mellom Trømborg, Eidsberg og Hobøl som kan bli en del av Østfold fylkeskommunes satsing på pilegrimsleder. Vandringsmennene har hermed fått utfordringen!

Mange ungdommer er aktive på sosiale medier og gjør dette hjemmefra. Det finnes sikkert ungdommer i Hobøl som kan tenke seg å være med og legge til rette for virtuelle, kirkelige møteplasser der samtaler og utvekslinger kan finne sted. Virtuelle møtepunkter er kommet for å bli, vår kirkelige oppgave er å være tilstede der og bidra til at også dette blir trygge og barmhjertige møteplasser som kan gi deltagerne en smak av himmel. Kanskje er også dette et område for en felles prostisatsing?

Nye hjemmesider!

Førstkommende onsdag lanseres en ny hjemmesideløsning for Den norske kirke. Vestre Borgesyssel prosti med Fellesrådet i Moss har vært en av pilotene. Dette vil åpne helt nye muligheter for lokalkirken og det er naturlig at dere her i Hobøl benytter anledning en og tar i bruk dette meget gode verktøyet. Invitasjon til dåp, konfirmasjon, vigsel og trosopplæringstiltak sammen med innbydende presentasjoner av høytidsfeiringene er bare noe av det som nå gis nye muligheter

Styrket diakoni

Visitasen har vist at det er mange mennesker som opplever den raske utviklingen av Hobølsamfunnet krevende. Det er nødvendig for kirken å involvere seg i de ulike områdene kommunens tillitsvalgte har valgt å prioritere og se hvordan Den norske kirke i Hobøl kan forsterke disse prioriteringene. Når trosopplæringsreformen nå rulles ut i full skala blir det

avgjørende at kirken er i front når det gjelder å skape trygge rom for alle og at de som på ulike måter er særlig sårbare finner en trofast ledsager i kirken. Undervisningspresten får forhåpentligvis nye muligheter til å utvikle slike gode breddetiltak for alle barn og unge.

Det ble også bekreftet at den spesialkompetanse soknepresten besitter som samtaleleder og veileder er en ressurs ulike fagmiljøer vil sette stor pris på og som vil bidra til den nødvendige fagutvikling hos ansatte i kommunens ulike arbeidslag.

Det rike frivillighetsarbeidet innenfor kultur og humanitært arbeid her i Hobøl drives for en stor del av Den norske kirkes medlemmer. For kirken er dette en fin måte å leve ut sitt dåpsliv på. Også de mange kristne organisasjonene og arbeidslagene er en del av denne frivillighetskulturen som er et lim i samfunnet her, og som blir enda viktigere i årene fremover. Jeg vil oppfordre de ulike kirkelige aktivitetsmiljøene til å melde seg på nettverket av frivillige organisasjoner i Frivillighetssentralen og slik være med i en samlet strategi for mobilisering av engasjement for mennesker og lokalmiljø. Den nye møteplassen Diakoniutvalget har åpnet med foredrag og samtale om eksistensielle hverdagsutfordringer er et meget godt grep som kan utvikles videre. Ressursene i Skjelfoss psykiatriske – en diakonal stiftelse – og diakoner i prostiet kan være gode resurser i utviklingen av en diakonal satsing og diakoniplan.

For å lede kirkens arbeid med å delta i å skape et barmhjertig lokalmiljø som beskytter sårbare og fremmer alles deltagelse, vil en diakon kunne være en naturlig utvidelse av kirkens personalressurser. Det kan virke som dette er et godt samarbeidsprosjekt mellom menighetsråd og kommune, som vil forsterke begges muligheter til å realisere sitt oppdrag i lokalsamfunnet.

Givertjeneste

Den norske kirke vil i fremtiden måtte utvikle et sterkt tredje ben å stå på når det gjelder finansiering – i tillegg til stat og kommune. I Hobøl bør det umiddelbart settes i verk et arbeid med å mobilisere økonomiske ressurser til bestemte prosjekter blant folk i og næringsliv i bygda – delfinansiering av en diakonstilling kan være det første prosjektet. Nye nettsider gir nye muligheter!

Menighetsråd og ansatte

Hobøl er velsignet med en liten, men velfungerende og dedikert gruppe ansatte og med et meget kompetent menighetsråd som forhåpentligvis vil fortsette å ta ansvar for å lede menighetens strategisk arbeid i årene frem mot 2020. Dette er en svært viktig tid for Den norske kirke fordi vi skal få på plass en ny organisasjonsstruktur, samtidig som vi skal videreutvikle våre kvaliteter og arbeid. Da trenger vi rådsmedlemmer som vil være med på en krevende, men svært stimulerende seilas med kirkeskipet.

Kirken som rom for møtet med Den hellige.

Vår tid legger langt større vekt på individualitet. For Den norske kirke er det sentralt å legge til rette for den individuelle spiritualitet i rammer som samtidig frigjør menneskene til å se kirkens felleskap som en berikelse. Kirkerommene her i Hobøl gir unike muligheter til dette samspillet mellom individualitet og fellesskap.

Den utbredte lystenningen på gravene er eksempel ny praksis. Lystenning må det derfor også legges til rette for inne i kirkerommet og dere oppfordres til å finne muligheter for å holde kirkene åpne oftere og lenger. En involverende folkekirke må fortsette å legge til rette for at kirkerommene er hellige steder der mennesker kan kjenne at de beveger seg inn mot livets kilde og den guddommelige virkeligheten. I disse hellige rommene vet kirken at Den korsfestede og oppstandne Jesus Kristus er til stede og kommer til oss med gjestfrihet og kjærlighet slik at vår skyld og vår livskamp kan bli omsluttet av Den treenige Guds omsorg. I kirkens rom skal mennesker fornemme himmel på jord, konkret i vann, brød og vin, og som den uutsagte fornemmelse av at Gud er tilstede og involverer seg i hvert enkelt liv på den måten Jesus viste oss, full av nåde og sannhet.

Takk for strålende og stimulerende dager i Hobøl og Guds velsignelse på deres fortsatte pilgrimsvandring som mennesker, lokalsamfunn og kirke.

*Atle Sommerfeldt
Biskop i Borg
Fredrikstad 8.juni 2014*